

در گزینش و محاسبه مسؤولان، در دیوان محاسبات، در تنظیم بودجه، در تنظیم برنامه، در وضع قوانین، مَرّ حقیقت را در نظر بگیرید.

«در تشخیص ها، در گزینش اشخاص و در گزینش مسؤولان، باید خدا را در نظر بگیرید. گزینش باید گزینش هوشمندانه، عالمانه و دقیق باشد. اینها جزو وظایف حتمی است. آن کسی را که شما سرکار می آورید، آن کسی را که شما استیضاح می کنید، یک مسؤول در نظام اسلامی است که قدرت و توانایی و امکانات خود را از شما دارد. در این که این توانایی را به چه کسی بدهید، چگونه تصمیم گیری کنید، چگونه تشخیص بدهید، بایستی دقیق، هوشمندانه و بدون ملاحظه این و آن عمل کنید.»

KHAMENEI.R

گزیده ای از بیانات در دیدار با نمایندگان دوره ششم مجلس شورای اسلامی ۱۳۷۹/۰۳/۲۹ حسینیه امام خمینی تهران

به فرموده مقام معظم رهبری: فلسطین امروز مسئله اول جهان اسلام است. مسئله ای که کل جهان اسلام بواسطه آرمان مشترکی که بین ایشان وجود دارد یعنی عدالت خواهی و ظلم ستیزی، می بایست در آن ورود کرده و به هر نحو ممکن به تکلیف انسانی و ایمانی خود عمل کنند. نکته مهم آنکه این امر وظیفه ایست بردوش تمام آحاد جامعه اسلامی؛ اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی، که به فراخور توان و امکانات خود به نحو مقتضی به دفاع از ملت مظلوم فلسطین بپردازند. دیوان محاسبات کشور نیز به عنوان یک نهاد حاکمیتی در راستای اصل ۱۵۴ قانون اساسی که مقرر کرده است: «جمهوری اسلامی ایران ... از مبارزه حق طلبانه مستضعفین در برابر مستکبرین در هر نقطه از جهان حمایت می کند» همواره حامی جریان مقاومت خصوصاً فلسطین بوده است و با توجه به ظرفیت های فنی خود در ابعاد حقوقی و حسابرسی به این مهم جامعه ی عمل پوشانیده است که از مهم ترین آنان می توان به موارد ذیل اشاره کرد: برگزاری نشست تاثیرات جنگ بر محیط زیست غزه به میزبانی دیوان محاسبات کشور - پیشنهاد نامگذاری یک روز به عنوان روز بین الملل حسابرسی فجایع انسانی و زیست محیطی غزه - اشاره به جنایات رژیم صهیونیستی در نقض آشکار قوانین بین المللی و زیست محیطی در وینار کشورهای عضو بریکس، محکومیت جنایات این رژیم در نشست های هیات ریسه اکوسای و ... بی شک اقداماتی این چنین می تواند در اتحاد میان دولت های اسلامی و انزوای هرچه بیشتر رژیم صهیونیستی در جامعه بین الملل نقش بسزایی ایفا کند.

دیوان محاسبات کشور و مسئله فلسطین

مسئله فلسطین امروز مسئله اول جهان اسلام است... سن
امام خاتمه ای بدهین

السلامة الإسلامية يا ابا عبد الله

نظام سیاسی اسلام (بخش اول)

محمدحسین طاهری آکردی - دبیر ستاد امر به معروف و نهی از منکر کشور

برای تبیین نظام سیاسی در اسلام می بایست ابتدا مفهوم شناسی دقیقی از برخی واژگان صورت پذیرد. ازین رو در این شماره از نشریه که فصل نخست این نوشتار به حساب می آید به تعریف مفهوم سیاست، فلسفه سیاسی اسلام و دین پرداخته خواهد شد و فصل بعد که در شماره بعدی چاپ خواهد شد به بررسی رابطه دین و سیاست خواهیم پرداخت.

۱. مفهوم سیاست: کلمه سیاست در لغت به معنای «تدبیر» و در اصطلاح به معنای «تدبیر کلان جامعه» آمده است؛ لذا سیاست در معنای اصطلاحی آن، مساوی با مدیریت کلان جامعه است. از آنجا که در طول تاریخ، کسانی که در مقام مدیریت جامعه برآمدند از شیوه ها و روش های غیراخلاقی استفاده کردند، به تدریج تعابیری همچون سیاست بازی و سیاسی کاری به کار گرفته شد که در آن نوعی نگاه منفی به واژه سیاست نهفته است. بنابراین، نه در لغت و نه در اصطلاح، واژه سیاست بار منفی ندارد، بلکه در اثر عملکرد غلط سیاستمداران از این واژه تصویری منفی ایجاد شده است. در فرهنگ اسلامی نیز نه تنها سیاست نکوهش نگردیده؛ بلکه از جمله اموری است که به ائمه معصومین (ع) نسبت داده شده است. به عنوان نمونه در زیارت جامعه خطاب به ایشان تعبیر «ساسة العباد» به معنای «تدبیرکنندگان بندگان» آمده است. برای سیاست گری و اعمال سیاست، به تمرین و مهارت عملی نیاز است؛ همانگونه که اگر کسی قواعد رانندگی را بخواند و حفظ کند، در رانندگی توفیق نخواهد یافت، مگر آنکه در عمل هم تجربه کند و مهارت عملی کسب نماید. کسی هم که علوم سیاسی میخواند سیاستمدار نخواهد شد مگر آنکه در عمل، تجربه و تمرین کند. بنابراین کسی که بنا دارد برای اداره جامعه تصمیم بگیرد به عنوان مقدمه لازم است بر یک سلسله فرمول ها و دانش هایی تسلط یابد که در علم سیاست می تواند به آن دست یابد. از آنجا که این علم دارای شاخه ها و حوزه های گوناگونی را در بردارد، به آن علوم سیاسی اطلاق می کنند. از آنچه گفته شد مشخص گردید که مراد ما از سیاست در اینجا آن معنایی نیست که دارای بار منفی بوده و توأم با حيله گری، نیرنگ و فریب است. بلکه منظور ما از سیاست «آیین کشورداری» است و به تعبیر دقیق تر سیاست دینی در این بحث به معنای اداره امور جامعه به صورتی است که مصالح جامعه اعم از مادی و معنوی را تأمین و شکوفا کند؛ یعنی همان قسمی سیاستی که انبیا و اولیاء الهی دنبال میکردند.

۲. مفهوم فلسفه سیاسی اسلام: فلسفه سیاسی آن حوزه مطالعاتی است که به تبیین عقلانی پرسش های بنیادین درباره جامعه، دولت، کشورداری، زندگی اجتماعی، حقوق فردی و وظایف فرد و جامعه نسبت به یکدیگر و همچنین تبیین مفاهیمی چون قانون، عدالت، ثروت، قدرت و حکومت می پردازد. پس کارکرد فلسفه سیاسی، کاوش درباره مسائل اساسی ناظر به اداره جامعه است. فلسفه سیاسی از روش فلسفی، در تبیین مسائل بهره می برد و در آن پرسش های مهمی مطرحند که زیربنای مباحث سیاسی بشمار می روند و در طول تاریخ اندیشمندان کوشیده اند بدانها پاسخ گویند. پاره ای ازین پرسش ها عبارتند از: حکومت چیست؟ آیا حکومت یک ضرورت است؟ اگر ضروری است، حاکم شایسته کیست و چه ویژگی هایی دارد؟ بهترین نوع حکومت کدام است؟ قلمرو حکومت تا کجاست؟ استقرار حکومت به چیست و ...

با توجه به تعریفی که از فلسفه سیاسی ارائه گردید می توان به ضرورت پرداختن به آن پی برد. اولاً؛ هر حکومتی فلسفه سیاسی خاص خود را دارد و پاسخ متفاوتی به سوالات بنیادین فوق ارائه می دهد. مثلاً مبنای فلسفه سیاسی در نظام جمهوری اسلامی، اعتقاد به امامت و استمرار آن در عصر غیبت در قالب ولایت فقیه است اما مبنای فلسفه سیاسی غرب بر انسان محوری و اصالت آزادی است. ثانیاً؛ حیات هر نظام سیاسی، در گروه فلسفه سیاسی آن است؛ چرا که فلسفه سیاسی در حقیقت توجیه کننده منطقی و عقلانی یک حکومت است و مبنای حقانیت یک نظام سیاسی، در فلسفه سیاسی آن نهفته است. اگر نظامی نتواند ازین طریق خود را توجیه نماید، دیری نخواهد پاید که پایه های آن سست خواهد گردید و حتی اگر مدت زمانی با زور ادامه حیات دهد، اما این امر دوام نخواهد داشت. ثالثاً؛ فلسفه سیاسی، آرمان و دورنمای جامعه و نظام حکومتی را ترسیم می کند و چارچوبی روشننگر برای نظام حکومتی ارائه می دهد. با توجه به نکات فوق می توان به رسالت «فلسفه سیاسی اسلام» نیز پی برد. مراد از فلسفه اسلامی سلسله مباحثی است که بر اساس روش عقلی و با توجه به مبانی اسلامی مطرح می شود. یعنی پردازش به مباحث مباحث فلسفی، با توجه به بنیادهای اصیل اعتقادی دین مبین اسلام. بنابراین، فلسفه سیاسی اسلام هم بدین معناست که در این علم، مبنا و اساس مباحث برگرفته از اصول اسلامی و خط مشی های دین مبین اسلام است که البته مهم ترین وجه آن نیز اسلامی بودن روش در فلسفه سیاسی اسلام است؛ روشی که عقلی است، اما عقل متعهدی که در چارچوب اصول کلی اسلام به کار گرفته می شود و به تولید فکر و اندیشه اقدام میکند. به عبارت دیگر اسلامیت فلسفه سیاسی اسلام به این است که مبانی و پیشفرض هایی که بر اساس آنها می توان وارد بحث از فلسفه سیاسی شد، توسط اسلام تعیین شده است. (ادامه صفحه بعد)

۳. مفهوم دین: از نظر لغوی دارای معانی مختلفی است که عبارتند از: عادت و شأن، حساب، جزاء، اطاعت و اسلام. از نظر اصطلاحی، دین مجموعه‌ای از باورها، دستورات و احکام و اخلاق است که از طرف خداوند توسط انبیاء برای بشر ارسال شده است. در قرآن کریم به صراحت در تعریف دین آمده است: «ان الدین عندالله الاسلام». امام علی (ع) در ذکر معنای اسلام می‌فرماید: «الاسلام هو التسليم، والتسليم هو اليقين، واليقين هو التصديق، والتصديق هو الإقرار، والإقرار هو الاداء، والاداء هو العمل» ابن ابی الحدید در ذیل این حدیث می‌گوید که در اینجا امام الفاظ مختلفی را در پی یکدیگر آورده یعنی اسماء مترادف هستند. در حدیث مذکور هم وقتی لفظ اول اسلام است و لفظ آخر عمل، یعنی اسلام همان عمل است. لفظ عمل شامل اعتقاد، گفتن با زبان و حرکت اعضای بدن در عبادت است. چون همه اینها عمل است، بعضی از آن‌ها عمل قلب است و بعضی عمل جوارح است. در حقیقت آنچه به نام دین از طرف خداوند برای بشر ارسال شده، نسخه‌های متعددی داشته است که آخرین آنها دین اسلام است که بر حضرت محمد(ص) نازل شده است. (ادامه در شماره بعد)

گزینش و پاسداری از بیت المال

محمد افتخاری- مدیر گروه هیأت حسابرسی امور عمومی و اجتماعی

طبق ماده یک قانون دیوان محاسبات کشور هدف اصلی دیوان محاسبات کشور اعمال کنترل و نظارت مستمر مالی به منظور پاسداری از بیت المال می‌باشد، به عبارتی هدف و مأموریت عالی دیوان محاسبات کشور به عنوان نهاد عالی نظارتی، صیانت از بیت المال است. از این رو شناخت بیت المال و توسعه آن به ارکان و بخش‌های مختلف یک نظام اسلامی به جهت پاسداری از آن، امری ضروری و موثر بوده و از آن مهمتر آگاهی و توجه به ویژگی دست‌اندرکاران و پاسداران آن می‌باشد که این مسئولیت حساس و خطیر، پایش و گزینش دقیق متولیان امر را پیش از پیش‌مورد توجه قرار می‌دهد.

در تشکیل نظام اقتصادی در اسلام، اصل و مبنای دستیابی به اهداف بلند مدت در حرکت تکاملی انسان شامل هدایت مردم (با محوریت اخلاق کریمه و ارزش معنوی) و استقرار عدالت اجتماعی و اقتصادی در جامعه است که محور این نظام اقتصادی بیت المال بوده و بدین جهت مطابق آیات و روایات از پیش از رسالت پیامبر اسلام تا استقرار حکومت منجی عالم بشریت حضرت مهدی (عج)، همچنین ضروری است بیت المال و سرمایه ملی کشور از دستبرد آزمندان و کسانی که به آن چشم طمع دوختند ایمنی پیدا کند و کسانی که توانمندی و شایستگی دارند در نگهداری آن کوشا باشند و برخورداری از این شایستگی‌ها و توانمندی‌ها نیاز به دقت و آموزش دارد و در این بین، حافظان و پاسداران حقوق بیت المال به مراتب در پیشگاه خدای متعال از مقام و جایگاه والایی بهره‌مند هستند که در کلام امیر المومنین امام علی علیه السلام (نامه ۵۱ نهج البلاغه)، آنها خزانه‌داران مردم (فَإِنَّكُمْ خَزَائِنُ الرَّعِيَّةِ)، وکلای ملت (فَإِنَّكُمْ ... وَكُلَاءُ الْأُمَّةِ) و نمایندگان پیشوایان (فَإِنَّكُمْ... سَفَرَاءُ الْأُمَّةِ) معرفی شده‌اند.

عَلَيْهِ السَّلَام

برخورد امیرالمومنین با مسئولان خائن و مفسدان اقتصادی

 مجازات با تازیانه	 نداشتن سازش در اجرای حکم
 قطع کردن دست	 باز پس‌گیری اموال بیت المال
 قطع کردن حقوق	 حبس با غل و زنجیر
 تبعید از محل زندگی	 در نظر گرفتن حبسی دشوارتر از سایر زندانیان
 گرداندن آنها در کوچه و بازار	 مصادره اموال
 نسپردن مسئولیت به آنها برای همیشه	 عزل کسانی که در مجازات آنها کوتاهی می‌کردند

به نقل از ایرنا

فلذا حافظان بیت المال باید این موهبت را ارج نهند و اقداماتی که موجب خدشه به این مقام و جایگاه می‌شود را ترک نمایند. بنابراین در گزینش حافظان بیت المال، می‌بایست اهتمام و دقت ورزید افرادی برای این امور انتخاب شوند که دارای صفات و ویژگی‌های باشند که بارزترین آنها در سیره رسول گرامی اسلام (ص) و امیر المومنین امام علی (ع)؛ خدا محوری، امانت داری، علم و آگاهی، لیاقت، مدار نمودن با مردم، گشاده رویی و دوری از رذیلت‌های اخلاقی می‌باشد. در مباحث بعدی، جایگاه نظارت در حکومت اسلامی، ویژگی سازمان‌های نظارتی و نقش و جایگاه گزینش در انتخاب کارگزاران این سازمان‌ها مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد.

**بیانات شهیدجمهور آیت الله دکتر رئیسی
در همایش سراسری کارگزاران گزینش
کشور در دی ماه ۱۴۰۲ (بخش نخست)**

**در هر شماره از ویژه نامه به گزیده ای از
توصیه ها و فرمایشات شهید رئیسی که در
راستای تحول نظام گزینش کشور بیان
نموده اند اشاره خواهد شد.**

موضوع عدالت اداری به عنوان یکی از شقوق عدالت، امری پایه ای، محوری و اساسی برای تحول و کارآمدی نظام اداری است. اقسام عدالت اجتماعی اعم از عدالت اقتصادی، عدالت سیاسی و عدالت در مفاهیم دینی و فرهنگ اسلامی، فراگیرترین مفهوم بعد از توحید محسوب می شوند. بعد از توحید شاید هیچ مفومی به فراگیری مفهوم عدالت وجود نداشته باشد. به نحوی که عدالت با سایر مفاهیم پیوند دارد. نظیر عدالت و توحید: شهدالله أنه لا اله الا هو و الملائکه و اولوالعلم قائما بالقسط لا اله الا الله هو العزیز الحکیم (آل عمران ۱۸) عدالت و نبوت، عدالت و امامت، عدالت و معاد، عدالت و فرج، عدالت و عدالت آفاقی، عدالت انفسی. همچنین در عرصه های مختلف امور فردی و اجتماعی به معنی عام سخن از عدالت است. نظیر عدالت اقتصادی، عدالت اجتماعی، عدالت جنسیتی، عدالت فردی و عدالت اجتماعی. همه آحاد بشر مأمور هستند به اینکه عدالت داشته باشند. عدالت یک سطحی دارد، ممکن است یک وقت به کف عدالت فکر کنیم بگوییم که اصرار بر صغائر ندارد یا مرتکب کبائر نمی شود یا عدالت سقف را فکر کنیم که انسان همه وجودش عدل، مثل امیرالمومنین (ع) شود.

بحث بنده عدالت اداری است که کار گزینش هم جلوه مهم، پایه ای و راهبردی از عدالت اداری است. وقتی بحث از تحول می شود و آن را یک ضرورت اجتناب ناپذیر فرض می کنیم، همچنان که رهبر فرزانه انقلاب اسلامی در حرم رضوی (ع) در سال جاری ضرورت تحول را فرمودند، منظور دیدن وضعیت موجود یا رصد کردن اوضاع و دیدن وضعیت مطلوب و کم کردن فاصله بین وضع موجود و وضع مطلوب است. در تعریف عدالت اداری، تعریف قدیم ارسطویی به معنای وضع الشیء فی موضعه و تعریف امیرالمومنین (ع) اعطاء کل ذی حق حقه بسیار اهمیت دارد. اولین گام در برگزیدن شایستگان، توانمندا و مومنان و اصطلاحا افراد متخصص و متعهد که هم از اتعهد و ایمان کافی برخوردار باشند، آن است که گزینشگران باید گزینشگران شایسته باشند تا شایستگان برگزیده شوند. گزینشگران کسانی باشند که بعد از ایمان به خدا و پیامبر (ص) و اصول اساسی، به انقلاب اسلامی، کارآمدی ادارات، سازمان ها، ضرورت تحول در نظام اداری نیز ایمان داشته باشند. در این زمینه هیأت عالی، هیأت های مرکزی و هسته های گزینش مسئولیت ویژه دارند. هشدار امام بزرگوار در ۱۵ دی ماه ۱۳۶۱ برای آن است که گزینش اجتناب ناپذیر است، اما گزینشی که به دور از افراط و تفریط باشد. ۱۵ دی ماه اعلام ضرورت وجود گزینش است و هشدار به اینکه گزینش ضروری است، اما باید مراقبت کرد که افراط و تفریط نکنند. بعداً در مجلس قانون گزینش معلمان و بعد قانون تسری معلمان به دیگر دستگاه ها عمومیت پیدا کرد. البته خود موضوع تسری، از مسائلی است که باید در جلسات تخصصی گزینش کارشناسی و بحث و شد. آیا بعد از این همه زمان، قانون ترسی گزینش معلمان به همه ادارات و سازمان ها نیاز به بازنگری دارد یا ندارد؟ پون مقتضیات زمان، مقتضیات اداری و سازمانی ایجاب می کند بازنگاهی به این قانون بشود و روزآمد گردد. حال بهترین کسانی که می تواند نسبت به قانون گزینش نظر دهند، خود گزینشگران و کسانی که در این باب سابقه و تجربه دارند هستند. لذا به نظر من از کارهایی که ضرورت دارد با همفکری و همگرایی دنبال بشود این موضوع است.

یک بسیجی می شناسم با دل دریای اش
با شکوه موج احساس و همه غوغایی اش
همچو رودی می خروشد تا تمام روزها
می سراید شعر بودن با غم شیدایی اش
می شناسم زائر طور است و مشتاق نگار
جان بسوزد عاشقانه ز آتش موسایی اش
در دلش دارد هوای سنگر و خمپاره ها
زندگی دارد درون جبهه در تنهایی اش
یاعلی گوید به یاد رمز آغاز نبرد
در دفاع از حق مردم، کی غم از رسوایی اش
او به لب دارد نوای دلشین یاحسین
کربلا باشد هوای آن دل سودایی اش
تا نمیرد هر یزیدی هر زمانی هر مکان
کی بیارامد بسیجی با دل دریایی اش
گرچه مظلوم خیابان و شهید جبهه هاست
پیشمرگ رهبر و ملت بود زیبایی اش

مناجات نامه نویسی از سبک های ادبی بی نظیری است که عرفا و اولیاء الهی از آن جهت نشر معارف دینی استفاده می کنند. مزیت این سبک از انتقال مفاهیم راحتی فهم آن از جانب عامه مردم است که ممکن است توان درک عمیق مباحث فلسفی و عرفانی را نداشته باشند. در مناجات نامه جملات که معمولاً در قالب دعا، سوال، اقرار و اظهار ندامت بیان می شود به گونه ای است که مخاطب متوجه میشود از قلب نویسنده سرازیر شده و بدین سبب بیشترین تأثیر را در ایشان می گذارد. معروف ترین اثر در این نوع نوشتار مناجات نامه خواجه عبدالله انصاری ملقب به پیر هرات است که در قرن چهارم شمسی آن را به رشته تحریر درآورد. کتاب الهی نامه نوشته علامه حسن زاده آملی انتشارات بوستان کتاب از بهترین کتب عرفانی حاضر در این سبک نوشتار است که در آن علامه بسیاری از مفاهیم عرفانی، فلسفی، فقهی و قرآنی را با زبان نیایش بیان نموده اند که در هر شماره از ویژه نامه گزینش، چندی از فرازهای معرفتی آن پیشکش خوانندگان محترم تقدیم می گردد.

الهی، به حق خودت حضورم ده و از جمال آفتاب آفرینت نورم ده!

الهی، راز دل نهفتن دشوار است و گفتن دشوارتر!

الهی، «یا من یعفو عن الكثير و يعطی الكثير بالقلیل»، از زحمت کترتم وارهان و رحمت وحدتم ده!

الهی، سالیانی می پنداشتم که ما حافظ دین توایم، «استغفرک اللهم!» در این ليله الرغائب (۱۳۹۰ق) فهمیدم که دین تو حافظ ماست، «أحمدک اللهم!»

الهی، چگونه خاموش باشم که دل در جوش و خروش است و چگونه سخن گویم که خرد مدهوش و بیهوش است.

الهی، ما همه بیچاره ایم و تنها تو چاره ای، و ما همه هیچ کاره ایم و تنها تو کاره ای.

علاوه بر آن تبصره ماده ۷۱ مکرر قانون محاسبات عمومی نیز مقرر کرده است: دریافت و پرداخت هرگونه وجهی تحت هر عنوان توسط دستگاه های اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده ۵ قانون محاسبات عمومی باید در چارچوب قوانین موضوع کشور باشد و هرگونه دریافت و پرداخت برخلاف مفاد این ماده در حکم تصرف غیرقانونی در اموال دولتی است. همانگونه که گفته شد الزام مندرج در تبصره ماده ۱۶ قانون گزینش از مواردی است که برای پرداخت وجه به کارکنان چارچوبی مشخص قرار داده و آن احراز صلاحیت فرد توسط هسته گزینش دستگاه است. نتیجه آنکه: پرداخت هرگونه وجه به کارکنان قبل از آنکه صلاحیت ایشان توسط هسته های گزینش تایید شود مصداق تصرف غیرقانونی در اموال دولتی است. فزون بر مجازات اداری فوق الذکر قانون مجازات اسلامی نیز برای متصرف غیرقانونی ضمانت اجرای کیفری پیش بینی کرده و در ماده ۵۹۸ قانون تعزیرات علاوه بر جبران خسارت و پرداخت اجرت المثل، تا ۷۴ ضربه شلاق برای پرداخت وجوه غیرقانونی مقرر گردیده است.

منابع انسانی به عنوان مهم ترین رکن تشکیل دهنده هر سازمان، نقش موثری در پیشبرد اهداف قانونی آن دستگاه دارد. در حقیقت پیشرفت و تعالی هر مجموعه در گرو وجود افراد متخصص و متعهدی است که علاوه بر برخورداری از دانش و مهارت های ضروری خاص آن دستگاه، از صلاحیت های اعتقادی، اخلاقی و سیاسی نیز برخوردار باشند. در واقع چنین صلاحیتی است که تضمین می کند شخص تخصص خود را در مسیر درست و قانونی و در خدمت اهداف عالیه دستگاه بکارگیری کند و در موارد تعارض منافع، منافع سازمان و نظام را بر منافع شخصی خود ترجیح دهد. بر همین اساس قانونگذار، نظام گزینش کشور را بنا نهاد تا صلاحیت افراد را قبل از استخدام در مشاغل دولتی و عمومی غیردولتی در موارد سه گانه فوق احراز نماید. تبصره یک ماده شانزده قانون گزینش بکارگیری نیروی انسانی در قالب های غیر رسمی و غیر ثابت اعم از روزمزد، قراردادی، پیمانی و ... و تبدیل وضعیت استخدامی تا مرحله رسمی قطعی را منوط به طی فرایند گزینش و اعلام نظر مثبت آن دانسته است و هرگونه پرداخت وجه به افراد بدون نظر گزینش را غیرقانونی عنوان کرده است.

نکته حائز اهمیت آنکه غیرقانونی بودن پرداخت فوق صرفاً یک گذاره ارشادی نیست، بلکه یک نهی قانونی است که در سایر قوانین و مقررات ضمانت اجرای حقوقی و کیفری تخلف از آن بیان شده است. مطابق ماده ۲۳ قانون دیوان محاسبات کشور: هیأت های مستشاری علاوه بر موارد مذکور در این قانون به موارد زیر نیز رسیدگی و انشاء رأی می نمایند: ... ح- پرداخت و دریافت هایی که خلاف قوانین موجود به دستور کتبی مقامات مسئول صورت گیرد. همانگونه که گفته شد یکی از مصادیق پرداخت خلاف قوانین، پرداخت وجه به افراد بکارگیری شده قبل از اعلام نظر گزینش است که هیأت های مستشاری دیوان می بایست در صورت احراز آن، متخلف را که عمدتاً از مقامات می باشند به یکی از مجازات های اداری مندرج در تبصره یک ماده فوق محکوم نماید: الف- توبیخ با درج در پرونده استخدامی ب- کسر حقوق و مزایا حداکثر یک سوم، از یک ماه تا یک سال ج- انفصال موقت از یک ماه تا یک سال د- اخراج از محل خدمت ه- انفصال دائمی از خدمات دولتی، البته این امر مستلزم ورود و نظارت دقیق هیأت های حسابرسی بر دستگاه های اجرایی است تا در صورت مشاهده تخلف مراتب را به دادسرا گزارش نمایند تا بعد از صدور دادخواست، پرونده از طریق رئیس کل به یکی از هیأت های مستشاری جهت رسیدگی ارجاع شود.

(شناسنامه)

زیر نظر:

هیأت مرکزی و هسته گزینش دیوان محاسبات کشور

مدیر مسئول:

رضا صالح پور

سر دبیر:

علی رابا

هیأت تحریریه:

محمدحسین طاهری آکردی، محمد افتخاری

سیدمحمد باشتنی، علی اصغر گرانمایه پور، علی رابا

از همکاران محترم دیوان محاسبات کشور و گزینشگران کلیه دستگاه های اجرایی دعوت می گردد مطالب و یادداشت های خود را در موضوعات مرتبط با گزینش و یا مباحث تخصصی دیوان محاسبات جهت درج در ویژه نامه به کانال ما در پیام رسال ایتا ارسال نمایند.